

Christianshavn, april 2018

Lovforslag om maskeringsforbud - bemærkninger afgivet af Rådet for Etniske Minoriteter

Rådet for Etniske Minoriteter er bekendt med at lovforslaget om maskeringforbud bliver sendt i folketingets første behandling torsdag den 19. april. Vi er beklageligvis ikke blevet hørt under høringsrunden, hvorfor vi her kommer med vores uopfordrede bemærkninger til lovforslaget.

Forbuddet vil meget præcist ramme et etnisk mindretal i Danmark, så det undrer Rådet, at det hovedsageligt er sendt i høring hos juridiske instanser og organisationer. Vi mener, at lovforslaget er et radikalt udspil der fortjener, at blive belyst ud fra flest mulige perspektiver under lovgivningsprocessen.

I lovforslaget lyder det, at man vil fremme og lette den sociale interaktion, sameksistens og ikke mindst gøre op med kvindeundertrykkelse og negativ social kontrol ved at indføre et maskeringsforbud.

Den hensigtserklæring er rådet meget enig i. Negativ social kontrol, tvang og undertrykkelse er ikke værdier, som vi hilser velkomne i vores retssamfund. Imidlertid er det Rådets overbevisning, at en gennemførelse af lovforslaget vil virke kontraproduktivt og næppe afhjælpe disse problemer. Det vil i bedste fald føre til en symptombehandling og i værste fald forværre situationen for de udsatte kvinder.

Problemets reelle omfang

Samtidig fortjener problemet en mere nuanceret belysning end den fremstilling, der gives i lovforslaget for det første en præcisering af det reelle billede af problemets omfang.

Der er faktisk kun tale om få hundrede kvinder, der bærer burka eller niqab i Danmark, hvor af de fleste har vist sig at være danske konvertitter. Endelig er en meget væsentlig detalje i hele diskussionen, at langt de fleste kvinder, som bærer beklædningen, faktisk gør det af egen fri vilje. Det viser en undersøgelse fra Københavns Universitet. ("*Rapport om brugen af niqab og burka*" 2009 Københavns Universitet - Birgitte Schepelern Johansen, Kate Østergaard under ledelse af professor, dr. phil. Margit Warburg.)

Virkningsløst forbud

Når det er sagt, viser andre undersøgelser dog også, at der i nogle tilfælde forekommer tvang og kvindeundertrykkelse, blandet andet i form af tvang til at bære hovedbeklædning. Et grundlæggende med problem med lovforslaget er dog, at det egentlige problem drejer sig om det bagvedliggende kvindesyn og ikke det - at bære hovedbeklædningen i sig selv. Et forbud vil næppe ændre på kvindesyntet hos den gruppe, det drejer sig om. Et forbud vil tværtimod potentielt øge modstanden hos

den gruppe der udøver den form for social kontrol og blot gøre dem endnu mere fjendtligt stemte over for de vestlige værdier og ligestilling.

Endnu et paradoks er, at man med et forbud kun rammer og straffer de selvsamme kvinder, som man foregiver at beskytte. Et forbud vil nærmere virke ydmygende end beskyttende, fordi man går ind og dikterer noget så privat som kvinders egen påklædning. Det er rettighedsfratvingende uden at forbuddet afhjælper det reelle bagvedliggende problem om sociale kontrol og undertrykkelse.

Et forbud vil i bedste fald fjerne Burka'en og niqaben fra bybilledet, imens de reelle problemer lever videre i det skjulte i hjemmene.

Et andet paradoks ved lovforslaget er det fakta, at der rent faktisk allerede findes en lov, der beskytter kvinder, som tvinges til at bære niqab eller burka, nemlig straffelovens § 260, stk. 3. Denne gruppe af kvinder skal vi selvfølgelig gøre alt for at hjælpe ud af den sociale kontrol, men ikke gennem yderlige regler, der kun straffer og rammer dem, vi i virkeligheden prøver at hjælpe.

Problemet ved en vedtagelse af lovforslaget har også ifølge rådet et problem af mere principiel karakter, fordi det kan være med til at udfordre og underminere de menneske- og frihedsrettigheder, som vores samfundsmodel bygger på.

Alternativet til et forbud

Hvis man virkelig ønsker at hjælpe de ramte kvinder, burde man i stedet bruge ressourcerne på, at lave mere opsøgende og oplysende arbejde. Give dem mere viden om deres rettigheder og muligheder for at få hjælp fra både offentlige og civile instanser.

Som et minimum ville det havde været oplagt, at politikerne i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget var gået mere i dialog med repræsentanter for de pågældende kvinder, med henblik på at få en større viden om, hvordan problemet ser ud fra kvindernes egen synsvinkel.